

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz.: 3547)

képviselésében eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

kamarai azonosítószám: 18925
Székhelye: 1054 Budapest, Alkotmány u. 4. I/105.
Postai cím: 1366 Budapest 5. Pf: 35
Telefon/fax: 06-20-289-6384/36-1-239-1855
E-mail címe: galambosugyved@gmail.com

Hiv.sz.: IV/803-1/2017

Tárgy: a Fővárosi Törvényszék 5. Mpkf. 690.161/2016/3. sorszámú jogerős végzése és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 0199 – 43. Vh. 302/2015/12. sorszámú végzése elleni alkotmányjogi panasz; valamint

a Fővárosi Törvényszék 5. Mpkf. 690.162/2016/3. sorszámú jogerős végzése és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 0199 – 43. Vh. 302/2015/16-I. sorszámú végzése elleni alkotmányjogi panasz

Dr. Bitskey Botond úrnak,
főtitkár

Alkotmánybíróság

1015 Budapest,
Donáti u. 35- 45.
Postacím: 1535 Budapest, Pf: 773

Tisztelt Főtitkár úr!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/803-2/2017
Érkezett:	2017 MÁJ 15.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	du

A fenti számú, 2017. április 4. napján kelt hiánypótlási felhívására hivatkozással a [REDACTED] Indítványozónak a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 0199 – 43. Vh. 302/2015/12. sorszámú végzése és a Fővárosi Törvényszék 5. Mpkf. 690.161/2016/3. sorszámú jogerős végzése megsemmisítése, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 0199 – 43. Vh. 302/2015/16. sorszámú végzése és a Fővárosi Törvényszék 5. Mpkf. 690.162/2016/3. sorszámú jogerős végzése megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panasz elbírálásával kapcsolatban az alábbiakról tájékoztatom.

1) Kénytelen vagyok megírni Főtitkár úrnak ezt a levelet azon indoknál fogva, mert szeretném elkerülni azt az eljárási módot, amely a formális hiánypótlási felhívás alkalmazásával – ha a hiánypótlási felhívásra válasz nem érkezik - akkor egy tájékoztató

levélben minden további eljárás nélkül (a hiánypótlási eljárást, mint egy „nemteljesítési”szankcióként működtetve)- az alkotmányjogi panasz - eljárás megszűntnek minősül.

Nincs ebben esetben olyan fórum, amely azt vizsgálná, hogy a hiánypótlási felhívás indokolt volt-e, és az Alkotmánybíróság megvizsgálná, hogy a hiánypótlási felhívás teljesítése nélkül az Indítványt be lehetett volna e fogadni (a nyilvántartásba vétel tekintetében).

2) Főtitkár úr a hiánypótlási felhívásban az Abtv. 27.§-át és 52.§ (1) bekezdését hívta fel, majd jelezte, hogy az Indítvány hiányos, mert nem tartalmaz kellő indokolást arra nézve, **hogy a bírói döntések ügyfelének azAlaptörvényben biztosított jogait mennyiben és miért sértik.**

E körben utalt arra,hogy az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés, XXIV. cikk (1)-(2) bekezdés, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető **jog tekintetében nem kerül kellő indokolás kifejtésre arra nézve, hogy azokat a sérelmezett végzések mennyiben és miért sértik.**Felhívta a figyelmet arra, hogy az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat miért és mennyiben sértik a támadott bírói döntések.

3) A hiánypótlási felhívással kapcsolatban leszögezem, hogy nincs olyan alkotmányjogi panasz, amelyben az adott felmerült jogvita (alkotmányossági kérdés) tekintetében ne lehetne még további aspektusait is a kérdésnek megemlíteni is kifejteni. A kérdés, hogy van-e ennek értelme egy olyan eljárásban, amely nem alanyi jogon biztosítja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát és elbírálását? Mi az az Alkotmánybíróság által emelt mérce, amely a befogadhatóság tekintetében választóvonalként szolgálna. a tekintetben hogy az Indítványozó indokai vagy az Alkotmánybíróság alkotmányosság védelme körében feltárt indokok alapozzák a határozat tartalmi tényezőinek körét. Úgy hiszen az alkotmánybírók különvéleményéből is sokszor kiolvasható ez a dilemma, amikor kifogásolják a „többségi határozat”-ban kifejtett álláspontot.

4) A fentiek előrebocsátásával az Indítványozó az alábbiakat terjeszti elő:

a) Alkotmányossági problémaként érzékeli az Indítványozó, hogy az állami szerv (Nemzeti Közzolgálati Egyetem) mennyiben teheti meg, hogy a jogerős bírósági határozatot nem hajtja végre?

Ha a jogerős határozat pénzfizetési kötelezettségre vonatkozik és ebben a bíróság döntése alapján az állami szerv bankszámlaszáma letiltásra került, alappal igényli-e a végrehajtást kérő, hogy a letiltásban közreműködő szerv (bíróság vagy bank) adjon tájékoztatást arról, hogy a bíróság mikor küldte el a banki letiltást az érintett banknak, továbbá a banki letiltás alapján a végrehajtást kérő számlájára átutalt összeg, milyen jogcímen és milyen összegben , milyen számítás alapján (pl. késedelmi kamat) került levonásra. A tájékoztatással kapcsolatban a végrehajtást kérőnél felmerült jogosulti ügyvédi költség pedig igényelhető-e az adóstól? Ezek körében milyen költségeket lehet elismerni, és azt milyen módon lehet érvényesíteni ?

Meddig tart egy átutalási végzés esetén a végrehajtási eljárás, amely alatt a végrehajtást kérő az eljárással összefüggésben a költségei megtérítését igényelheti?

Tényleg befejeződik az eljárás azzal, hogy mindenféle elszámolási okirat nélkül a végrehajtást kérő bankszámláján a Magyar Államkincstártól valamilyen összeg átutalásra kerül és ez az összeg megjelenik? Vagy a tisztességes eljárás körében valamilyen elszámolást kell adnia a banknak az átutalt összeg ellenőrizhetősége érdekében, és az ezzel kapcsolatos költségek is a végrehajtási eljárás költségeként érvényesíthetők?

A tisztességes eljárás ott kezdődne, hogy ezeket a költséget a bíróság az adós terhére felszámítja és az adóst ezek megfizetésére kötelezi. Az egész ügy ugyanis abból következik, hogy az állami szerv adós a fizetési kötelezettségét határidőre a bírósági határozatban foglaltak szerint nem teljesítette., így a józan ész szerint valamennyi költséget ezen oknál fogva őt terheli.

A bíróság azonban a kérelemben foglaltak ellenére el kezd levelezgetni az ügyféllel. Bár az Végrehajtást kérő Indítványozó kérte 7.000,- Ft költsége megtérítését, mégis a bíróság a 8. végzésben - amivel együtt a bíróság megküldi végrehajtást kérőnek a Magyar Államkincstár által a bírósághoz megküldött levél másolatát (amelyet a letiltás adataival kapcsolatban írt) – felteszi azt a kérdést, hogy beadványában megjelölt 7.000,- Ft munkadíj iránti igényét új végrehajtási kérelemnek tekinti-e. A végrehajtást kérő a 2016. február 9-én érkezett beadványában közölte a bírósággal, hogy további **650,- Ft költsége merült fel**, a költséget **7.650,- Ft összegben jelöli meg**.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ezt a **7.650,- Ft költség iránti igényt 0199 – 43. Vh. 302/2015/12. sorszámú végzésével elutasította.** (Hangsúlyozandó: a költség azért merült fel, mert az eljárásban a letiltással kapcsolatban a végrehajtást kérő elszámolást nem kapott, amelyre vonatkozóan kérelemmel élt, majd a bíróság „ezt nem értette”, és ezzel 650,- Ft postaköltség merült fel.)

Az elutasítás indokolása a visszaható bírósági döntés körébe sorolható, amely már önmagában is az Alaptörvény elveit és megjelölt alapjogokat sérti: ugyanis a bíróság kifejtette, hogy a korábban kibocsátott átutalási végzésben – amelyet a Magyar Államkincstár letiltott adós bankszámlájáról és kiutal végrehajtást kérőnek - 9.000,- Ft végrehajtási költség felszámításra került. Indokolatlan minden Indokolatlan a végrehajtást kérő minden beadványával összefüggésben újabb és újabb költségek iránti követelés megjelölése, tekintettel arra, hogy a végrehajtást kérő 9.000,- Ft ügyvédi költséget jelölt meg a végrehajtás elrendelésével összefüggésben, amelyet a bíróság jóváhagyott.

Az elutasítás azért tisztességtelen, mivel a 9.000,- Ft végrehajtási költség bíróság által történő kibocsátása jogszerű volt, ennek idejében még nem lehetett tudni, hogy a későbbiek során milyen eljárások, milyen költséggel merülnek fel. Így a 9000,- Ft nem foglalhatja magában a később felmerülő költségeket is!

A végrehajtást kérő az elutasítás ellen fellebbezést terjesztett elő. A végrehajtást kérő kérte az első fokú elutasító végzés megváltoztatását és az adósnak 7.650- Ft végrehajtási költségben való marasztalását; továbbá az adósnak 8.001,- Ft fellebbezési költség megfizetésére kötelezését.

A Fővárosi Törvényszék a 2016. november 8-án kelt **5. Mpkf. 690.161/2016/3. sorszámú** végzésével az első fokú végzést - indokai alapján - helybenhagyta. Rámutatott arra, hogy a Vht. 34. § (1) bekezdése alapján az elrendeléssel érvényesített 9.000,- Ft költség a többi követeléssel együtt 2015. szeptember 28-án átutalásra került a végrehajtást kérő számlájára. Erről a végrehajtást kérő által nyilvánvalóan ismert tényről az első fokú bíróságnak nem volt külön tájékoztatási kötelezettsége. A végrehajtás foganatosítását követően a végrehajtást kérőnél felmerült költségek viselésére a Vht. 34. § (1) bekezdése alapján az adós nem kötelezhető.

Indítványozó a fentiekkel kapcsolatos Alaptörvény I., II., XIII. cikk , XXIV. cikk és XXVIII. cikk sérelmével kapcsolatos álláspontját fenntartja.

A bírósági végrehajtási eljárásban is érvényesülnie kell a tisztességes eljárásnak. Ennek lényeges szempontja, hogy a mulasztó adóst – aki határidőben nem tesz eleget a fizetési kötelezettségének – terheli a bírósági végrehajtási eljárás teljes költsége. Azok a költségek is, amelyek lehetővé teszik annak megvizsgálását a végrehajtást kérő részéről, hogy a teljesítés megtörtént-e, az pedig megköveteli olyan elszámolás, igazolás kiadását a bíróság (bank) részéről, amelyből megállapíthatóvá válhat, hogy a bíróság átutalási végzése alapján a végrehajtást kérő bankszámlájára milyen jogcímen, milyen összeg érkezett meg, és annak számítása (pl. a kamatok) helyes-e [Lásd a Ptk-nak a teljesítés megvizsgálására, ellenőrzésére vonatkozó szabályait].

Téves tehát az a II. fokú bírósági álláspont, hogy az átutalással a végrehajtási eljárás befejeződik és az elszámolással kapcsolatos adatok kiadásával kapcsolatos kérelmek, levelek ügyvédi eljárási költségei az adóst nem terhelik, ezeket a végrehajtást kérő köteles viselni. Az eljárás tehát nem tekinthető tisztességesnek, mivel a bíróság a végrehajtási eljárást lerövidítette

Itt kapcsolódik a tisztességes eljárásnak nem tekinthető bírósági eljárásból kapcsolódóan a végrehajtást kérő indítványozónak a tulajdonhoz való jog sérelme.

A végrehajtást kérő ugyanis ebben az eljárásban nem jutott hozzá a perben előlegezett költségeihez, mivel azokat az eljárási bíróságok figyelmen kívül hagyták.

Indítványozó álláspontja szerint a bíróság is hatóság, ezért azokban az eljárásokban, amelyekben a bíróság nemperes eljárás keretében dönt, az Alaptörvény XXIV. cikkben foglalt hatósági eljárásra vonatkozó szabályok is irányadók a bíróságra, különösen ha az ügyben nem bíró dönt. A nem bíró beosztású személyen a nemperes eljárásban az Alaptörvény XXIV. cikkben foglalt alapvető jog is számon kérhető. Az első fokú bíróságként eljáró bírósági alkalmazott Indítványozó álláspontja szerint megsértette a XXIV. cikkben foglalt részrehajlás nélküliség és tisztességes mód követelményét akkor, amikor a 9.000,- Ft jogerős döntésbe a végrehajtást kérőnél később felmerült ügyvédi munkadíjat és készkiadást utóbb belefoglaltak tekintette, és a 7.650,- Ft költség megtérítésére vonatkozó igényt elutasította.

b) Az A esetkörnek a B esetkörhöz kapcsolódó dokumentuma a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végrehajtást kérőnek a 7.650,- Ft költség iránti igényt **elutasító 0199 – 43. Vh. 302/2015/12. sorszámú végzése**. A törvényben foglaltak ellenére ezt a végzést tévesen az első fokú bíróság a végrehajtást kérőnek és nem a jogi képviselőjének kézbesítette, amely ellen a végrehajtást kérő kifogással élt, a kézbesítési vélelem megdöntését kérte, igényelve a szabályszerű kézbesítést, továbbá a szabálytalan kézbesítés kapcsán felmerült **1.000,- Ft** levelezési költsége megtérítését.

A bíróság a 12. sorszámú végzést – a kézbesítést a törvényszerint szabályszerűen megismételve – kézbesítette a 14. sorszámú végzéssel együtt jogi képviselő részére. Utalt arra, hogy a jelen végzése (értsd: a 14. sorszámú végzés) tekintetében kézbesítési vélelmet nem állapított meg. Felhívta végrehajtást kérő jogi képviselőjét, hogy 8 napon belül nyilatkozzon, hogy a **végrehajtást kérő által személyesen előterjesztett kézbesítési vélelem megdöntése iránti, 2016. április 11-én kelt kérelmét fenntartja-e.**

Erre a végzésre, és a jogi képviselő felhívására bár semmilyen szükség nem volt; a végrehajtást kérő jogi képviselője közölte a bírósággal, hogy a 2016. április 5-én a végrehajtást kérő által személyesen előterjesztett kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet fenntartja. Ezt azzal indokolta, hogy megbízza dr. Fogarasi József végrehajtást kérő a kézbesítési vélelem megdöntése iránti 2016. április 5-én kelt kérelmében 1.000,- Ft készkiadási költsége megtérítését is kérte. Megjegyezte: a Bíróság által a 14. sz. végzés megküldése teljesen felesleges volt, mivel a költség megtérítéséről nem intézkedett. Kérte a kézbesítési vélelem megdöntése iránti beadványok kapcsán felmerült összesen 5.191,- Ft

(4.191,- Ft+1.000,- Ft) költség megtérítését elsődleges az állam, másodlagosan az adós terhére.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2016. július 11-én kelt **0199- 43. Vh. 302/2015/16-I. sorszámú** (a 2-3. oldalon 16. sorszámú) végzésével **a végrehajtást kérő kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmét és a végrehajtási költség megtérítése iránti kérelmét elutasította.**

Indokolásában kifejtette, hogy mivel a kézbesítési vélelem nem állt fenn annak megdöntése iránti kérelem fogalmilag kizárt. A bíróság **a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította.** A bíróság kiemelte ebben a végzésében is, miszerint a végrehajtást kérő az átutalási végzés nyomtatványon a végrehajtást kérő részére behajtandó ügyvédi költség körében 9.000,- Ft-ot jelölt meg, amely kiutalásra került a végrehajtást kérő részére.

A bíróság - érthetetlen módon - hivatkozott arra is, hogy jelen eljárás az átutalási végzés iránti kérelemmel indult eljárás, és **indokolatlan a végrehajtást kérő részéről minden beadvánnyal összefüggésben újabb és újabb költségek iránti követelés megjelölése, tekintettel arra, hogy a végrehajtást kérő az átutalási végzés nyomtatványon az elrendeléssel kapcsolatos 9.000,- Ft ügyvédi költséget jelölt meg, amelyet a bíróság jóváhagyott és az kifizetésre került részére.** Mindezek alapján a bíróság nem találta alaposnak végrehajtást kérőnek az eljárási költségek megtérítése iránti kérelmét sem.

Indítványozó utal arra, hogy ezen végzéssel lefolytatott eljárásban is részben ugyanazok a kérdések merülnek fel, mint az A) esetkör kapcsán.

A végrehajtást kérőnek a 16-I. sorszámú végzés ellen előterjesztett fellebbezésében elsődlegesen a végzés hatályon kívül helyezését és új eljárásra utasítást kért, másik eljáró tanács kijelölése mellett.

Másodlagosan kérte, hogy a Fővárosi Törvényszék a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 0199-43. Vh.302/2015/16-I. sorszámú (2-3. oldalon a 16. sorszámú) végzését teljes egészében változtassa meg: végrehajtást kérő **kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmének és 5.191,- Ft költség megtérítése iránti kérelmének adjon helyt, kötelezze az adóst a 4.191,- Ft fellebbezési költség megtérítésére.**

A Fővárosi Törvényszék a 2016. november 8. napján kelt **5. Mpkf. 690.162/2016/3. sorszámú végzésével az első fokú végzést helyben hagyta.**

A II. fokú bíróság a fellebbezést alaptalannak találta. Indokolásában utalt arra, hogy az első fokú bíróság eljárása során az irányadó és releváns tényeket helytállóan rögzítette és a jogszabályoknak megfelelő, érdemben is megalapozott döntést hozott. A II. fokú bíróság nem látott olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely miatt szükséges lenne az eljárás megismétlése.

A kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem elutasítása tekintetében előterjesztett fellebbezés kapcsán rámutatott arra, hogy a kézbesítési vélelem eleve csak a szabályszerűen kézbesített küldeményhez kapcsolódhat. A jelen esetben azonban a Pp. 97.§-a kézbesítési szabályának megsértésével került sor a 12. sz. végzés kézbesítésére, az első fokú bíróság hivatalból észlelte a kézbestés szabálytalan voltát, így a kézbesítési vélelem beálltáról nem lehet szó.

Tévesnek tartotta a II. fokú bíróság a végrehajtást kérő azon álláspontját, hogy a Vht. 34. § (1) bekezdése alapján a végrehajtást kérő jogosult újabb és újabb költségeit érvényesíteni. Utalt arra, hogy a 0199- 43. Vh. 302/2015/3. sorszámú átutalási végzés kibocsátása eredményre vezetett. 2015. szeptember 28-át követően a végrehajtás fogantatosításával kapcsolatban ügyvédi munkadíj nem merült fel. Az eredményes végrehajtást követő újabb és újabb

indokolatlan kérelmekkel kapcsolatban felmerült költségek viselését a Vht. 34. § (1) bekezdése alapján végrehajtást kérő az adóstól alappal nem követelheti. A Pp. 78. § (5) bekezdése az abban foglalt feltételek hiányában nem alkalmazható.

A jogerős végzéssel kapcsolatban az alábbi alkotmányosság kérdések merülhetnek fel:

- A kézbesítési vélelem megdöntése csak valóban a szabályszerűen kézbesített küldeményhez kapcsolódhat, **vagy pedig ilyenek tekintendők ha a fél jogi képviselőt mellőzi.** Végrehajtást kérő indítványozó hangsúlyozza egyrészt, hogy ez nem ügyviteli, adminisztratív hiba, hanem a bírósági ügykezelés nemtörődömsége, figyelmetlensége, amely a bíróság terhére esik; másrészt a Pp. 99/A. § (3) bekezdés a) pontja lehetővé teszi a kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem előterjesztését abban az esetben is, ha kézbesítés „*más okból nem volt szabályszerű,*”

A kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem amennyiben alapos és a kézbesítés hibája a bíróság működése körében történt, a kifogással kapcsolatos költségek kit terhelnek? Lehet-e a költségek megtérítését mellőzni.

Indítványozó véleménye szerint a kézbesítés hibája a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését veti fel, míg a költségek megtérítésének hiánya a tulajdonhoz való jogot sérti. Indítványozó álláspontja szerint az ilyen költségeket a Pp. 78.§ (5) bekezdése és az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdése alapján az államnak kell viselni.

Elfogadhatatlan, hogy a végrehajtási költségek a bíróság álláspontja szerint az átutalási végzés teljesítését követően (átutalás megtörténte) már nem merülhetnek fel, mert az eljárás befejeződött; továbbá az is, hogy az egyszer indokoltan megállapított költségekbe a későbbi felmerülő költségek is beletartozónak tekintendők, és nem lehet további költségre igénye az adóssal vagy (a bíróság mulasztása miatt - állammal szemben a végrehajtást kérőnek.

Az a) pontban és b) pontban foglalt azonos tényekkel kapcsolatban az a) pontban kifejtettek irányadók.

Indítványozó véleménye szerint az Indítvány A) és B) esetkőre kapcsán hozott határozatok a „**bírósági eljárást befejező egyéb határozatnak**” tekintendők, amelyekkel szemben alkotmányjogi panasz előterjesztésének van helye.

Az indítványozó ugyanis a végrehajtási eljárásban a költségei megtérítését kérte, amelynek tárgyában a bíróság elutasítóan döntött, amely jogerőre emelkedett, míg a másik ügyben a kézbesítési vélelem megdöntése miatt terjesztett elő kérelmet az Indítványozó, amellyel kapcsolatban költsége merült fel, majd ez került elutasításra, amely jogerőre emelkedett.

Indítványozó bizonyítási indítványként kéri az alkotmányjogi panasz elbírálásához a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 0199-43. Vh. 302/2015. sz. iratainak beszerzését.

Budapest, 2017. május 9.

Tisztelettel:

képviselésében és a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében

Budapest, Alkotmányügyi Iroda
Dr. Galambos Károly
Irodavezető ügyvéd
közlekedési szakjogász
Irányítószám: 18150409-2-41

Dr. Galambos Károly
ügyvéd

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
1054 Budapest, Alkotmány utca 4.
Dr. Galambos Károly
Irodavezető ügyvéd
közlekedési szakjogász
Adószám: 18150409-2-41